

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΤΟΥ ΨΑΛΛΕΣΘΑΙ

ΕΝ ΤΩ, ΑΓΙΟΝΥΜΩ, ΟΡΕΙ ΤΟΥ ΑΘΩ,

ΚΑΙ ΔΗ ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΟΙΣ ΤΟΥΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΥ

Ἦχος πλαγ. Δ'.

ᾠδὴ Α'. Ἀρματηλάτην Φαρχώ.

Σκηνή τοῦ Λόγου παμφαῆς καὶ ἔμψυχε, καὶ κιβωτὲ λογι-
κῆ, πρόσχες τῇ δεήσει, τῆς κληρονομίας Σου, ἧς ἡρετίσω
Ἄχραντε, καὶ πρυτάνευσον ταύτη, εἰρήνην καὶ ἀγαλλίασιν, αἶ-
νόν Σοι ἀδούση ἰκέσιον.

Μῦσαι θείοις τῆς λαμπρᾶς προνοίας Σου, καταρδευθὲν δαψι-
λῶς, τὸ σεπτόν Σου Ὄρος, ὡς τερπνὸς παράδεισος, ἀσκή-
σεως ἐξήνεγκεν, εὐωδέστατα ῥόδα, τὴν τῶν Ὁσίων συνέλευσιν,
κόσμον εὐωδίας πληρώσασαν.

Ε'λαία ὡσπερ ἀληθῶς κατάκαρπος, ἡ προστασία ἡ Σή, τη-
λαυγῶς ὁράται, ἐν τῷ θείῳ Κλήρῳ Σου, ἐξ ἧς ἀπαρυόμε-
θα, οἰκτιρμῶν Σου τὰ ρεῖθρα, καὶ τοῦ ἐλέους τὴν ἄβυσσον, ὕ-
μνον Σοι Παρθένε ἐξάδοντες.

Ι'σχὺς Παρθένε καὶ εἰρήνη ἀτρεπτος, καὶ χορηγὸς δαψιλῆς,
τῶν θεοδωρήτων, δωρεῶν γενήθητι, τῷ ἀπολέκτῳ Ὄρει Σου,
ὃ θεόθεν ἐκτήσω, ὡς τερπνὸν ὄντως ἀγίασμα, ὡς φησι Προφή-
της ἐν Πνεύματι.

ᾠδὴ Γ'. Οὐρανίας ἀψίδος...

Θεωρεῖν Σου αὐλως, τὴν ὑπὲρ νοῦν ἔλλαμψιν, καὶ τῆς εὐπρεπείας Σου Κόρη, τὴν ὠραιότητα, φαιδρῶς ἐσκήνωσας, ὡς ἐν σκιά τῆς Σῆς δόξης, Μοναστῶν αἱ φάλαγγες, τῇ κληρουχίᾳ Σου.

Ε'κ πηγῶν αἰωνίων, θεαρχικοῦ ὕδατος, βλυσον Θεομητορ πλουσίως, θεῖα ὀρμήματα, ὡς ζωηφόρος πηγή, καὶ ὥσπερ ἔνθεον πόλιν, εὐφρανον Πανύμνητε, τὸν Ἄθω ἅπαντα.

Οὐρανὸν ἀπειργάσω ἐπὶ τῆς γῆς Ἄχραντε, τὸ τετυρωμένον Σου Ὄρος, ὡς ἄστρα φέροντα, τὸν πολυάριθμον, τῶν θεραπόντων Σου δῆμον, δι' ὧν ἡμᾶς λύτρωσαι, παθῶν ζοφώσεως.

Τὸ περίοπτον Ὄρος, καὶ ἐμφανὲς Δέσποινα, τοῦ ἕξ αἰωνίων Ὁρέων, κόσμον φωτίζοντος, πάσης στενώσεως, καὶ πειρασμῶν πολυπλόκων, ἀσινῆ διάσωζε, τὴν κληρουχίαν Σου.

ᾠδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε...

Οἴλη καλή, ὅλη πανάμωμος πέφηνας, πρὸ αἰώνων, τῷ ἡγάπηκότι Σε, καὶ ἐπ' ἐσχάτων μετὰ σαρκός, ἐκ Σοῦ προελθόντι, καὶ κόσμον ἀνακαινίσαντι. ᾧ πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς πιστῶς Σοι βοῶντας. Χαῖρε Κόρη τοῦ Ἄθω ἀντίληψις.

Κῆπος ζωῆς, ἐσφραγισμένος γεγένησαι, εὐωδίαν, ἀφθαρσίας πνέουσα, ὑπερφυῶς Κόρη τοῖς ἐν γῆ· ὅθεν τὸ Σὸν Ὄρος, λειμῶνα εὐπνουν ἀνάδειξον, καρποὺς ἀθανασίας, προβαλλόμενον κόσμῳ, εἰς ψυχῶν ἀληθῆ περιποίησιν.

Ε'πιφανής, καὶ τηλαυγῆς ἀναδείκνυται, ἐν κινδύνοις, καὶ ποιήλαις θλίψεσιν, ὥσπερ ἐλπίδος Κόρη πυρσός, τῆς ἐπισκοπῆς Σου, ἐν τῇ Σῇ Ποίμνῃ ἡ δύναμις, σκεδάζουσα τὰ νέφη, συμφορῶν ἀνηκέστων, καὶ χαρὰν δωρουμένη τοῖς δούλοις Σου.

Τὴν νοητὴν, νεφέλην ὄντως καὶ ἔμψυχον, Θεοτόκε, τοῦ αὐλοῦ νάματος, τοὺς ζωῆς νέμοντας ὑετούς, πίστει δυσωποῦμεν, ὡς

καθυπέσχου τὸ Ὄρος Σου, σκέπασον πανταχόθεν, καὶ ἐπόμβρισον τούτῳ, παντὸς Κόρη καλοῦ τὴν δαψίλειαν.

ᾠδὴ Ε΄. Ἴνα τὲ μὲ ἀπόσω; . . .

Οἱ τῶν ὄλων Δεσπότης, ὁ ἐκ τῶν αἱμάτων Σου τεχθεὶς ὡς ἄνθρωπος, Ὄρος τὸ τοῦ Ἄθω, εἰς τερπνόν Σοι παρέσχετο σχοίνισμα, καὶ κληρονομίαν, πανευαγῆ Θεογεννητορ, ἣν αἰεὶ περιέποις ἀκλόνητον.

Υπέτιζεν ἀπαύστως, νέκταρ τὸ ἀθάνατον τῇ κληρουχίᾳ Σου, καὶ χρηστότητός Σου, Θεοτόκε Παρθένε τὸ πέλαγος, μὴ ἐλλείπης Κόρη· τῇ γὰρ ἐνθέῳ ἀρωγῇ Σου, καὶ προστρέχει, καὶ χαίρει καὶ πέποιθε.

Αῖμα ῥαγέστατον τεῖχος, γένοιτο Πανάμωμε κύκλω τῆς Ποίμνης Σου, ἢ τῶν πρεσβειῶν Σου, ἰσχυρὰ καὶ ἀήττητος συναρσις, λύουσα εὐτόνως, τὰς συστροφὰς καὶ τὰς ἐφόδους, τῶν ζητούντων αὐτῆς τὴν ἀπώλειαν.

Θραῦσον τὰς μηχανίας, τῶν τεκταινομένων, δόλους καὶ ἐνεδρα, κατὰ τοῦ Σοῦ Κλήρου, ὡς αὐτοῦ κηδεμῶν καὶ ὑπέρμαχος, καὶ ἡμῶν τοὺς πόδας, πρὸς ἀρετῆς εὐθυπορείαν, Θεοτόκε Παρθένε κυβέρνησον.

ᾠδὴ ΣΤ΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ. . .

Οἱ ἀγκυραν ἀσφαλῆ, Θεογεννητορ κατέχουσα, ἢ Ποίμνη Σου ἡ σεπτὴ, τὰς ἐπαγγελίας Σου, ἐν σάλῳ τῶν θλίψεων, ἀσάλευτος μένει, ὥσπερ ναῦς ἀνεπηρέαστος.

Η ἀγεώργητος γῆ, ἢ ἀνηρότως βλαστήσασα, τὸν γεωργὸν τῆς ζωῆς, ὡς γῆν Κόρη αὔξουσαν, τὸ Ὄρος τοῦ Ἄθωνος, θεία νεουργία, τῇ προνοίᾳ Σου ἀνάδειξον.

Σοφίας τῆς τοῦ Θεοῦ, ὁ οἶκος ὁ καθαρώτατος, κακίας τοῦ σοφιστοῦ, καὶ τῆς δολιότητος, ἀσινεῖς διάσωζε, καὶ ἀπαρাত্রώτους, τοὺς οἰκοῦντας ἐν τῷ Ὄρει Σου.

Κυμάτων βιωτικῶν, τὴν καταιγίδα κατεύνασον, καὶ πρὸς λιμένα χαρᾶς, τὴν Ποίμνην Σου ἴθυνον, Παρθένε Πανάμωμε, Σὲ οἰακοστρόφον, περιδέξιον πλουτήσασαν.

ᾠδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν...

Ε'πήρθη τὸ Ὄρος Σου, πάντων ὀρέων τῆς γῆς Θεόνυμφε, καὶ αἱ ἀναδενδράδες, τούτου αἱ ἔμψυχοι κατεκάλυψαν, τὴν Ἐκκλησίαν προφρόνως κραυγάζουσιν· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρὶ τῆς προνοίας Σου, τὰ τῶν σκανδάλων φλέξον ζιζάνια, καὶ τῆς Σῆς προστασίας, περιποιήσῃ Ἀζύγων σύστημα, καθάπερ στάχυας Κόρη ἀνάδειξον, καρποφοροῦντας αἰεὶ, δικαιοσύνης καρπούς.

Η'δόξα Σου ἀρρήτος, δι' ἧς δοξάζεις Θεοχαρίτῳτε, καθὰ προεπηγγείλω, τοὺς ἐν τῷ Ὄρει τῆς κληρουχίας Σου, ἐν ἀρεταῖς τὸν Θεὸν θεραπεύσαντας, καὶ θύσαντάς Σοι Ἀγνή, αἰνέσεως προσφορὰν.

Γνωστῶς ἐθεάσαντο, Ὀσίων δῆμοι τῆς Σῆς ἐλλάμψεως, τὴν εὐπρέπειαν Κόρη, ψυχὴν καὶ σῶμα ἀνακαθάραντες, καὶ κληρονόμοι φωτὸς ἀνεδείχθησαν, ἀναβοῶντες αἰεὶ. Χαῖρε πηγὴ τῆς ζωῆς.

ᾠδὴ Η'. Ἐπταπλασίως κάμινον...

Ε"χουσα ἀνεξάντλητον, συμπαθείας τὴν ἄβυσσον, ὡς τῆς εὐσπλαγχνίας, τὴν πηγὴν κυήσασα, εὐσπλάγχχνως ἐπίφανον, τὸ πρόσωπόν Σου Δέσποινα, καὶ ἐνεδρευόντων, καθεκάστην ὑπούλως, κατὰ τῆς Σῆς μερίδος, κατάβαλε τὸ θράσος, καὶ φρούρει οὐρανόθεν, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρ'άβδος γενοῦ δυνάμεως, καὶ ἰσχύος προπύργιον, καὶ προμηθεστάτη, Θεοτόκε πρόμαχος, τῷ Ὄρει Σου Ἀχραντε, ἀπαύστως περιέπουσα, καὶ χειραγωγοῦσα, τοὺς ἐν τούτῳ οἰκοῦν-

τας, καὶ πίστει ἐκβοῶντας. Χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αμπελον ὡς κατάκαρπον, Θεοτόκε ἀπέργασαι, νοητῶ ἀρότρῳ, τὴν κληρονομίαν Σου, ὡς βότρυας φέρουσας, τοὺς τῶ Χριστῶ ποθήσαντας, ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἀγάπῃ κραυγάζειν· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, τὸν μόνον εὐεργέτην.

Σύμμαχος καὶ ἀντίληψις, ἰατρός καὶ ἐπίκουρος, καὶ ἔφορος ἔσο, καὶ τροφεὺς καὶ πρύτανις, Παρθένε τῇ Ποίμνῃ Σου, ὡς ἐπηγγείλω Ἄχραντε, Πέτρῳ τῷ Ὁσίῳ, εὐλαβῶς Σοι βοῶντι, χαῖρε Θεογεννητορ, τοῦ Ἄθω ἢ προστάτις, καὶ σκέπη ἀσφαλείας, καὶ φύλαξ σωτηρίας.

ᾠδὴ Θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός...

Ιθύνουσα ὑψόθεν καθάπερ ναῦν, τρικυμίαις τοῦ βίου καὶ θλίψεσι, Ποίμνην τὴν Σὴν, πρὸς σωτηριώδη ὄρμον Ἀγνή, καὶ πρὸς λιμένα ἀκλυστον, δόξης καὶ εἰρήνης καὶ χαρμονῆς, μὴ παύσῃ Θεοτόκε, αἰεὶ ἀνακειμένην, τῇ προσδοκίᾳ τῆς πρεσβείας Σου.

Μυρίζουσιν ὡς κρῖνα ἔαρινά, καὶ ζωῆς εὐωδίαν ἐκπέμπουσιν, ὡς ἀληθῶς, οἱ ἐν τῷ Σῶ Ὄρει τῷ εὐαγεῖ, Παρθένε χαρᾶκτῆρές Σου, οὓς δεδοξασμένους ὑπερφυῶς, ἐν θαύμασι ποικίλοις, καὶ χάρισιν αὐλοῖς, Θεογεννητορ ἐναπέφηνας.

Οὐράνιον εἰργάσω ὡς ἀληθῶς, τὸ περίβλεπτον Ὄρος Σου Δέξομαι, ταῖς ἀρεταῖς, καὶ τοῖς κατορθώμασι τοῖς σεπτοῖς, τῶν ἐν αὐτῷ τὸν δόλιον, καταβεβληκότων ἀσκητικῶς. Αὐτῶν οὖν ταῖς πρεσβείαις, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν παράσχου Θεονύμφευτε.

Νόφαπλωσον ὡς πτέρυγας χρυσαυγεῖς, τῆς προνοίας Σου Κόρη τὸ μέγεθος, καὶ τὸ σεπτόν, Ὄρος Σου Παρθένε ὡς καλλιάν, σκέπασον καὶ πρυτάνευσον, ἐν αὐτῷ γαλήνην διηνεκῆ, εὐστάθειαν τελείαν, ὁμόνοιαν γνησίαν, καὶ πολιτείας θείας πρόοδον.